

→ Medewerkers van de Medische Dienst

Een dag meelopen met een Arts Verstandelijk Gehandicapten

De professionals van de Medische Dienst van Koraal regio Parkstad dragen zorg voor ongeveer 350 cliënten met een verstandelijke beperking. Vier-en-twintig uur per dag, elke dag opnieuw. Een taak met een enorme verantwoordelijkheid, maar tevens een taak die de medewerkers met enorm veel trots dragen. In dit artikel vertelt Anouk Ramackers ons meer over haar werk. Ze is Arts Verstandelijk Gehandicapten. Een Arts VG heeft alle deskundigheid in huis om de specifieke gezondheidsvragen van mensen met een verstandelijke beperking te beantwoorden. Deze arts maakt onderdeel uit van een multidisciplinair team en beschikt over een netwerk met (para)medische disciplines, zowel binnen Koraal regio Parkstad als daarbuiten. Met de juiste indicatie is het hierdoor ook mogelijk om andere deskundigen in te zetten. Hoe ziet een typische werkdag van een AVG er uit? Anouk vertelt daar graag meer over.

"De wekker gaat. Het is maandagochtend, zeven uur. Terwijl ik uit bed stap realiseer ik me dat ik niet wakker ben gebeld door de hoofdwacht. Yes. Dat betekent dus dat het naar omstandigheden goed is gegaan met de cliënt waar we in het weekend

nog samen over hebben overlegd. Na het ontbijt bel ik haar nog even. Ze vertelt me dat de extra zuurstof en medicatie hebben geholpen, want de cliënt heeft goed geslapen. "Hopelijk gaan de antibiotica ook aanslaan", zeg ik. "De komende dagen blijven

dus nog even spannend." Tot slot wens ik de hoofdwacht een goede nachtrust. Haar nachtdienst zit er immers op."

"Vervolgens stap ik in de auto op weg naar de centrumlocatie van Op de Bies. Mijn

ochtend begint met een spreekuur. Tussen negen en elf zie ik verschillende cliënten. Niet alleen van de groepen bij Op de Bies waaraan ik verbonden ben, maar ook andere cliënten. Zo spreek ik die ochtend een jongeman met een licht verstandelijke beperking die samen met zijn vader aanschuift. We zijn begonnen aan het afbouwen van zijn medicatie. De jongen vertelt dat hij zich fitter voelt. Daarnaast is hij afgevallen en gaat het stukken beter met zijn gedrag. "Ik kan nu beter omgaan met moeilijke situaties", vertelt hij trots. "Ik heb geleerd dat het goed is om het aan iemand te vertellen wanneer ik boos ben."

Oudere dame

"Op verzoek van een van onze huisartsen zie ik vervolgens een oudere dame met een ernstig verstandelijke beperking. Een syndroom is de genetische oorzaak van haar beperking. Als ze binnenstapt, maakt ze op mij een vermoeide indruk. De laatste tijd nemen de epileptische aanvallen die ze vaker heeft in regelmaat toe. De huisarts zag haar in verband met een mogelijke luchtweginfectie, maar het achteruitgaan van haar gezondheid ligt complexer. Met hulp van de medewerkers op haar woongroep - die haar kritisch observeren - probeer ik de situatie

Anouk Ramackers: "Ik vind het belangrijk dat we binnen Op de Bies een veilig leertklimaat kunnen bieden, bijvoorbeeld aan artsen die willen ontdekken of de opleiding tot Arts Verstandelijk Gehandicapten bij hen past."

objectief in kaart te brengen. Ik verricht een uitgebreid lichamelijk onderzoek en leg uit waarom het nodig is om een afspraak in te plannen voor het afnemen van bloed. Dat vindt ze niet eng. Het ziekenhuis... dat is een ander verhaal. Ik concludeer dat het belangrijk is om op korte termijn samen te zitten met haar verwanten, de medewerkers op de groep en de betrokken gedragswetenschapper. Om samen te bekijken wat belangrijk voor haar is en hoe we kunnen bijdragen aan haar kwaliteit van leven."

Belangrijke signalen

"Mijn spreekuur eindigt met het ontvangen van een cliënt met autisme. Hij heeft soms relatief onschuldige medische kwalen die voor hem moeilijk te begrijpen zijn vanuit zijn autisme en laag sociaal-emotioneel ontwikkelingsniveau. In periodes die voor hem onduidelijk zijn ervaart hij meer lichamelijke klachten. Bijvoorbeeld buikpijn of oorpijn. Soms heeft hij een oorontsteking of harde ontlasting. Op andere momenten heeft hij het bijvoorbeeld moeilijk met een aanstaand afscheid van een begeleider. Het zijn belangrijke signalen die we serieus moeten nemen. Daarom heb ik van tijd tot tijd 'een gesprekje' met hem om zo een medische

vinger aan de pols te houden. En ook om hem duidelijkheid te bieden."

"Na het spreekuur is het tijd voor het overlegmoment van de Medische Dienst. Met onze doktersassistente Sylvia bespreek ik de binnengekomen e-mails en telefoontjes. Ook beoordeel ik uitslagen van het lab. Sylvia koppelt terug richting de groepen en plant afspraken voor me in. Verpleegkundige Jacqueline zit in de tussentijd met een cliënt in een spreekkamer om een wond te verzorgen. Na mijn overleg kijk ik kort even met haar mee. Gelukkig, het gaat de goede kant op!"

Veilig leerklimaat

"Mijn ochtend eindigt met het bieden van supervisie aan onze basisarts en coassistent. Ze zijn nog niet gespecialiseerd en daardoor ook nog niet in alles bekwaam en bevoegd. Ik vind het belangrijk dat we ze binnen Op de Bies een veilig leerklimaat kunnen bieden. Want dat geeft hen de kans om te groeien en om te ontdekken of de opleiding tot Arts Verstandelijk Gehandicapten bij hen past."

"In de middag schuif ik aan bij verschillende overleggen, te beginnen met een evaluatie in het kader van de Wet Zorg en Dwang. Daarna ga ik door naar een overleg

waarin we vanuit verschillende disciplines de situatie van een cliënt bekijken die de laatste tijd meer agressie laat zien en slecht slaapt. Dat doe ik samen met de wettelijk vertegenwoordiger, persoonlijk begeleider, gedragswetenschapper, logopedist en therapeut die is gespecialiseerd in sensorische informatieverwerking. Samen brengen we in kaart wat er allemaal speelt en wat de oplossingsrichtingen zijn. Het resultaat van het overleg is een plan waar iedereen achter staat. Daar gaan we met vertrouwen mee aan de slag."

"Na de overleggen ga ik samen met onze verpleegkundige op visite bij de cliënt waar ik meteen aan moest denken nadat ik wakker werd. Het blijkt dat hij vandaag goed heeft gedronken en dat hij alert is. De ontstekingswaarde daalt. Positief nieuws dus, dat ik meteen overdraag aan de hoofdwacht van die avond. Uiteindelijk trek ik rond zes uur de deur van mijn werk achter me dicht. Moe, maar voldaan. Vanavond heeft een collega dienst, vanaf morgenvroeg mag ik me weer inzetten voor deze fantastische doelgroep." ■